

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 decembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 08 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, declarate de către avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului

Zubcu Ivan Ivan, născut la 27 ianuarie 1991, originar și domiciliat în s.Bolțun, r-nul Nisporeni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.10.2014 – 08.05.2015;
2. Instanța de apel: 03.06.2015 – 14.04.2016;
3. Instanța de recurs: 24.11.2016 – 21.12.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 08 mai 2015, Zubcu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(2) lit.j) Cod penal la 12 ani închisoare, iar în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 7 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsa de 19 ani închisoare.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată în întregime pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 11.03.2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 21 de ani închisoare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Caglar Fahrettin Arif, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Zubcu Ivan, la 04 iulie 2014, ora 03.00, aflîndu-se în apropierea localului „Torcuaz” din str.Testimițeanu 3/1, mun.Chișinău, încălcînd regulile sociale și morale de conviețuire, dînd dovadă de necuviință și neobrăzare, fără nici un motiv esențial, a provocat un conflict cu Curmei Victor, Gașco Victor, Artemii Veaceslav și Mandraburca Maximilian, adresîndu-se față de ultimii cu amenințări de răfuială fizică. Ulterior, i-a telefonat și chemat pe cunoscuții săi, care se aflau în același local, printre care și Caglar Fahrettin, care, venind la fața locului, avînd scopul aplicării violenței supra persoanei, fără nici un motiv l-a lovit pe Curmei Victor cu o sticlă în cap, acesta căzînd jos, fiind lovit în continuare cu picioarele de către Zubcu Ivan și Caglar Fahrettin, fiindu-i cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1630/D din 08.07.2014, vătămări corporale ușoare.

Tot el, Zubcu Ivan, continuîndu-și acțiunile criminale, în circumstanțele descrise mai sus, urmărind scopul de a le cauza lui Artemii Veaceslav și Gașco Victor vătămări grave ale integrității corporale, în momentul cînd ultimii au încercat să stopeze acțiunile lui huliganice, intenționat le-a aplicat cîte o lovitură de cuțit în regiunea abdominală, cauzîndu-i lui Artemii Veaceslav o plagă penetrantă a abdomenului cu armă albă, cu lezări

multiple transfixante a intestinului subțire, șoc hipovolemic grad I-II, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică drept vătămare gravă, iar lui Gașco Victor o plagă tăiată în regiunea toraco-abdominală pe stînga cu lezarea diafragmei, stomacului, ce a condiționat hemoragie interabdominală asociată cu șoc hipovolemic, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică drept vătămare gravă.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- inculpatul I.Zubcu, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) și j) Cod penal, invocînd că instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei;

- avocatul A.Harghel în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat în baza art.151 alin.(2) lit.d) și j) Cod penal, precum și să-i fie recalificate acțiunile din prevederile alin.(3) în cele ale alin.(2) art.287 Cod penal, invocînd că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate nu a fost probată; - nu s-a constatat că anume inculpatul a aplicat lovituri părților vătămate cu cuțitul; - instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către avocatul A.Harghel în numele inculpatului și inculpat, ca nefondate.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinîndu-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin: declarațiile inculpaților I.Zubcu și F.Caglar, ale părților vătămate V.Gașco, V.Artemii, V.Curmei, ale martorilor A.Crețu, T.Zubcu, M.Mandraburca și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic și de ridicare din 04.07.2014, de recunoaștere a persoanei din 10.07.2014, de confruntare dintre partea vătămată V.Gașco și inculpatul F.Caglar din 18.07.2014 și dintre partea vătămată V.Curmei și inculpatul F.Caglar din 22.07.2014, rapoartele de expertiză medico-legală în privința părții vătămate V.Curmei nr.1630/D din 15.07.2014, părții vătămate V.Gașco nr.1815/D din 31.07.2014 și nr.2087 din 11.09.2014 și a părții vătămate V.Artemii nr.1858/D din 31.07.2014 și 2088/D din 09.09.2014, copia sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 11.03.2014 în privința lui I.Zubcu.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului și ale avocatului acestuia privind nevinovăția lui I.Zubcu în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.j) Cod penal și necesitatea recalificării acțiunilor acestuia din prevederile alin.(3) în cele ale alin.(2) art.287 Cod penal, sunt combătute de probele administrate în prezenta cauză penală și enumerate supra.

Mai mult, instanța de apel a precizat că apelurile declarate de către inculpat și avocatul său, sînt nemotivate, nefiind indicate temeiurile apelurilor, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul I.Zubcu, instanța a considerat-o drept o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, ținînd cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante, că anterior a mai fost judecat și a comis infracțiunea în stare de

recidivă periculoasă.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Gantea în numele inculpatului I.Zubcu care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care I.Zubcu să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.j) Cod penal, precum și să-i fie recalificate acțiunile lui din prevederile alin.(3) în cele ale alin.(2) art.287 Cod penal, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate lui; - vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate nu a fost probată; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanțele au apreciat eronat și arbitrar probele administrate la prezenta cauză penală; - instanțele și-au bazat concluziile de condamnare a lui I.Zubcu pe probe incomplete și pe presupuneri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Reieșind din textul recursului, recurentul invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate lui, temeiuri ce se regăsesc în pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui I.Zubcu în baza art.151 alin.(2) lit.j) și 287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate și în susținerea ideii invocă, precum că instanța nu a probat vinovăția inculpatului în săvîrșirea acestora, învinuirea bazîndu-se doar pe niște presupuneri, or, nici un martor nu a declarat că ar fi văzut la inculpat vreun cuțit, că acesta ar fi lovit cu el părțile vătămăte, la fața locului nu a fost găsită arma crimei - cuțitul, precum și nu a fost anexată ca probă la dosar, nu a fost stabilit faptul că leziunile corporale părților vătămăte au fost provocate anume cu cuțitul.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui I.Zubcu în comiterea infracțiunilor imputate să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de fond au conchis că vinovăția lui I.Zubcu se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată, și anume prin declarațiile:

- inculpaților I.Zubcu și F.Caglar Fahrettin, care au recunosc că au participat în bătaia din 04.07.2014 cu părțile vătămăte;

- părții vătămate V.Gașco, care a indicat că în timpul conflictului o domnișoară l-a tras pe I.Zubcu spre un automobil, iar acesta striga că „eu vă tai”, tot atunci la văzut pe F.Caglar lovindu-l pe V.Curmei cu o sticlă în cap, acesta a căzut jos, iar peste el a căzut și F.Caglar, în acel moment de ei s-a apropiat I.Zubcu și-i aplica lovituri lui V.Curmei cu picioarele, văzînd aceasta, împreună cu V.Artemii s-au apropiat de I.Zubcu, l-au apucat din spate cu mîna trăgîndu-l la o parte și, împiedicîndu-se a căzut jos, iar inculpatul a căzut peste el. După ce s-a ridicat, V.Artemii i-a zis să cheme ambulanța că a fost tăiat, tot atunci a văzut că și el este tăiat în regiunea toracică;

- părții vătămate V.Artemii care sunt similare cu ale părții vătămate V.Gașco, care a mai concretizat că contact fizic a avut doar cu I.Zubcu, pe care l-a imobilizat, după care a simțit că curge ceva cald și ridicînd maioul a văzut că este tăiat la burtă;

- părții vătămate V.Curmei, care a indicat că revenindu-și după ce a fost lovit în cap cu o sticlă, l-a văzut pe V.Artemii culcat pe spate la pămînt cu abdomenul tăiat;

- martorului A.Crețu, care a indicat că F.Caglar se bătea cu o persoană, unde se afla în acel timp I.Zubcu nu a văzut, dar după ce el împreună cu un băiat pe nume Maxim i-a despărțit pe aceștia și a încercat să-l urce pe F.Caglar în taxi, a văzut o persoană culcată la pămînt care sîngera, apropiindu-se de el împreună cu Maxim au văzut că acesta era tăiat în regiunea abdomenului, iar cînd a venit poliția I.Zubcu a dispărut de la locul conflictului;

- martorului T.Zubcu, care a indicat că I.Zubcu se bătea cu V.Artemii și M.Mandraturca, după care l-a văzut pe V.Artemii culcat la pămînt, fiind tăiat, la venirea poliției I.Zubcu a dispărut;

- martorului M.Mandraturca, care a declarat că F.Caglar l-a lovit pe V.Curmei cu o sticlă în cap, după care ambii au căzut jos, I.Zubcu s-a apropiat de ei și a început să-l lovească pe V.Curmei cu picioarele, văzînd aceasta el împreună cu V.Gașco și V.Artemii l-au tras pe I.Zubcu într-o parte încercînd să-l dea jos, după care el s-a întors să-l ajute pe V.Curmei. Peste un timp l-a auzit pe V.Artemii că striga ceva și apropiindu-se de el a văzut că acesta avea abdomenul tăiat, iar I.Zubcu striga că i-i taie;

- precum și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic din 04.07.2014, potrivit cărora vis-a-vis de localul „Turcuaz”, lîngă un stîlp de iluminat a fost găsit sînge și tampoane de vată, iar în veceul IP Centru a fost găsit un cuțit metalic de culoare neagră, cu un tăiș de 10 cm și un mîner de 11 cm, aruncat de către S.Pulucciu; rapoartele de expertiză medico-legală în privința lui: - V.Curmei nr.1630/D din 15.07.2014, potrivit căruia acestuia i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; - V.Gașco nr.1815/D din 31.07.2014 și nr.2087 din 11.09.2014, potrivit cărora acestuia i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de plagă tăiată în regiunea toraco-abdominală pe stînga cu lezarea diafragmei, stomacului, ce a condiționat hemoragie interabdominală asociată cu șoc hipovolemic, care prezintă pericol pentru viață; - V.Artemii nr.1858/D din 31.07.2014 și 2088/D din 09.09.2014, potrivit cărora acestuia i-au fost cauzate vătămări corporale grave exprimate prin plagă penetrantă a abdomenului cu armă albă, cu lezări multiple transfixante a intestinului subțire, șoc hipovolemic grad I-II, care prezintă pericol pentru viață.

Probele indicate sînt detaliat descrise în hotărîrile judecătorești, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Astfel, Colegiul constată că în prezenta speță au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunilor prevăzute de art.151 alin.(2) lit.j) și 287 alin.(3) Cod penal, inclusiv vinovăția lui I.Zubcu, manifestată prin vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvîrșită asupra a două sau a mai multor persoane și acțiunii intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății

(cuțitului), precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, apreciate în mod obiectiv de către instanțele de fond.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunilor prevăzute art.151 alin.(2) lit.j) și 287 alin.(3) Cod penal, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor inculpatului I.Zubcu, ale părților vătămate și martorilor, proceselor-verbale de cercetare de la fața locului și a rapoartelor de expertiză medico-legală.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.j) Cod penal, se exprimă prin vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care se poate realiza prin acțiuni periculoase pentru viață în momentul săvîrșirii lor, adică vătămarile care prin însăși natura lor sînt primejdioase pentru viața victimei în momentul producerii lor sau care în evoluția lor obișnuită, fără un tratament corespunzător, provoacă moartea victimei, iar latura subiectivă se manifestă prin intenție directă sau indirectă.

În acțiunile inculpatului persistă aceste elemente, deoarece el intenționat le-a aplicat lui V.Artemii și V.Gașco lovituri cu cuțitul, provocîndu-le vătămări grave a integrității corporale și a sănătății, periculoase pentru viață.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, Colegiul penal precizează prin „încălcarea grosolană a ordinii publice” se înțelege săvîrșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de convețuire, care sînt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice, prin necuviință, neobrăzare, comportarea batjocoritoare cu cetățenii, cauzarea leziunilor corporale ș.a..

Prin huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe se are în vedere atît violența psihică, cît și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvîrșirii unor acțiuni cu caracter violent produse prin aplicarea de lovituri, urmată de cauzarea vătămarilor intenționate ușoare sau medii a integrității corporale sau sănătății. Huliganism însoțit de o obrăznicie deosebită presupune săvîrșirea unor acte huliganice violente. Trăsătura esențială a huliganismului agravat este încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, săvîrșită cu aplicarea armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În situațiile de huliganism, făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor cu o deosebită obrăznicie. Făptuitorul nu numai că înțelege caracterul infracțional al faptei, dar și dorește săvîrșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Cele menționate caracterizează latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pentru care inculpatul corect a fost supus pedepsei penale.

Astfel, Colegiul atestă că instanțele de fond just au concluzionat că în acțiunile inculpatului persistă elementele constitutive ale infracțiunii menționate, deoarece el intenționat, conștientizînd că încalcă grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate și dorindu-și acest fapt, a inițiat într-un loc public un conflict, aplicînd violență fizică în privința lui V.Curmei, V.Artemii și V.Gașco, aplicîndu-le ultimilor doi lovituri cu un cuțit și amenințîndu-i cu provocarea vătămarilor corporale grave în prezența mai multor persoane, care încercau să-i calmeze, anume datorită obrăzniciei deosebite, manifestate de inculpat pentru a-și evidenția superioritatea sa asupra societății și ignorarea regulilor de comportament și bune moravuri.

În această ordine de idei, este indubitabil faptul că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunilor de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății și de huliganism agravat.

Fiind în prezența acestor împrejurări, Colegiul penal relevă că argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanțele de fond au respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând hotărâri legale și întemeiate.

Cu referire la argumentul părții apărării, precum că părțile vătămate și martorii au declarat că nu au văzut la I.Zubcu nici un cuțit, mișcări sau acțiuni care să imite aplicarea loviturilor de cuțit și de a ascunde sau a arunca arma infracțiunii, că la materialele cauzei nu există probe care să confirme că leziunile corporale au fost cauzate anume cu cuțitul, iar arma infracțiunii nu există la dosar, Colegiul penal menționează că acestea nu sînt valabile, fapt ce reiese din următoarele.

Reieșind din probele enumerate și descrise supra, în conflict au participat doar inculpații F.Caglar, I.Zubcu și părțile vătămate. Este indubitabil faptul că lui V.Artemii și V.Gașco le-au fost provocate leziuni corporale cu un obiect tăietor înțepător (f.d.183-184, 188-189 v.1 și 46-47 v.2).

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 04.07.2014 (f.d.29-32 v.1), în veceul IP Centru a fost găsit un cuțit metalic de culoare neagră, cu un tăiș de 10 cm și un mîner de 11 cm, aruncat de către S.Pulucciu care, reieșind din declarațiile lui I.Zubcu, erau prieteni și în data de 03.07.2014, au mers împreună în localul „Turcuoaz”, unde în noaptea din 04.07.2014 au fost săvîrșite infracțiunile.

Într-o suprapunere logică a probelor, evenimentelor și circumstanțelor cauzei, reieșind din faptul că în conflict au fost implicați doar părțile vătămate și inculpații F.Caglar și I.Zubcu, precum și că V.Artemii și V.Gașco au avut contact fizic doar cu inculpatul I.Zubcu, anume acesta este singura persoană, care le-a provocat leziunile corporale, iar faptul că nimeni dintre cei prezenți nu au văzut ca inculpatul să aplice cuțitul, nu poate fi reținut, or, aceste circumstanțe în coraport cu celelalte probe și fapte cert stabilite nu sînt în măsură să trezească dubii în privința vinovăției inculpatului, or, într-o situație de conflict unde sînt implicate mai multe persoane, cu aplicarea violenței fizice, care presupune și prezența unui anumit nivel de haos, nu toate acțiunile întreprinse de cei implicați pot fi observate. Mai mult că, din declarațiile părților vătămate și martorului M.Mandraburca rezultă că anume inculpatul I.Zubcu îi amenința că o să-i taie.

Prin urmare, argumentul avocatului în numele inculpatului, precum că instanțele de judecată au pus la baza condamnării lui I.Zubcu probe incomplete, bazîndu-și concluziile de vinovăție a acestuia pe presupuneri, sînt pur declarative. Respectiv, criticile aduse hotărîrilor recurate, sub aspectul expus supra, sînt lipsite de orice plauzibilitate.

Totodată, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelurilor, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apeluri, care examinîndu-le în ansamblu și dîndu-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor inculpatului și avocatului său, precum și motivele adoptării soluției în cauză.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei, instanțele au ținut cont de criteriile generale de

individualizare a pedepsei, de toate circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, urmările prejudiciabile, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante, că anterior a mai fost judecat și a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicându-i o pedeapsă echitabilă, individualizată conform prevederilor legale, în limitele sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75-77, 34, 82 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului Zubcu Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Zubcu Ivan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 ianuarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu